

بررسی تأثیر سازماندهی محوطه آرایبی بر افزایش تعاملات اجتماعی، جهت تقویت پایداری اجتماعی در فضای شهری*؛ با تأکید بر سازماندهی مرکزگرا و خطی

شبیم حلیمی^۱، عبدالحمید قنبران^۲، مرجان بابایی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، shabnam18.ha@gmail.com

۲- دانشیار گروه معماری، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

۳- عضو هیات علمی دانشگاه غیر انتفاعی هنر رسام

چکیده

یکی از مهم ترین مشکلات فضای شهری امروز، عدم بروز تعاملات اجتماعی بین شهروندان به دلیل نادیده انگاشتن انسان پیاده در فضای شهری است. این موضوع آسیب های جدی از جمله عبوری شدن را به فضای شهری وارد می کند. در نتیجه باعث ناپایداری اجتماعی فضاهای شهری می شود. یکی از دلایل این آسیب ها عدم مهیا کردن محیطی مناسب برای بروز این تعاملات است. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر سازماندهی محوطه آرایبی مرکز گرا و خطی بر افزایش تعاملات اجتماعی جهت تقویت پایداری اجتماعی در فضای شهری صورت گرفت. روش انجام پژوهش توصیفی-تحلیلی بوده؛ و روش جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای یا اسنادی است. یافته های این پژوهش بیانگر آن است که سازماندهی مبلمان، کفسازی و پوشش گیاهی در کنار یکدیگر می توانند بر بروز و افزایش تعاملات اجتماعی مؤثر باشند؛ که این موضوع خود یکی از مؤلفه های مؤثر بر پایداری اجتماعی است. با توجه به یافته های پژوهش سازماندهی مرکز گرا به دلیل تشویق افراد به مکث کردن در محیط و سازماندهی خطی به دلیل انعطاف پذیری بالا در شرایط مختلف سایت تأثیر به سزایی بر تعاملات دارند و باعث افزایش این تعاملات و در نتیجه پایداری اجتماع می شوند. در نتیجه توسعه پایدار از این طریق در جامعه شهری و به دنبال آن در جوامع با مقیاس بزرگ تر تحقق می یابد.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

تعاملات اجتماعی در فضای شهری

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

توسعه پایدار،

پایداری اجتماعی،

تعاملات اجتماعی،

محوطه آرایبی،

میدان شهری

پایگاه نمایه کننده:



پایگاه استادی علوم جهان اسلام

